

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. birželio 12 d.(*)

„Darbuotojų migrantų socialinė apsauga – Reglamentas (EEB) Nr. 1408/71 – 14 straipsnio 1 dalies a punktas ir 14a straipsnio 1 dalies a punktas – SESV 45 ir 48 straipsniai – Laikinas darbas kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje veikia paprastai atliekama – Šeimos išmokos – Taikytina teisė – Valstybės narės, kurioje asmuo laikinai dirba, tačiau kuri nėra kompetentinga valstybė, galimybės skirti vaiko išmokas – Kumuliacijų draudžiančios nacionalinės teisės normos taikymas, dėl kurio ši išmoka nemokama, jei panaši išmoka gaunama kitoje valstybėje“

Sujungtose bylose C-611/10 ir C-612/10

dėl *Bundesfinanzhof* (Vokietija) 2010 m. spalio 21 d. nutartimis, kurias Teisingumo Teismas gavo 2010 m. gruodžio 23 d., pagal SESV 267 straipsnį pateiktų prašymų priimti prejudicinį sprendimą bylose

Waldemar Hudzinski

prieš

Agentur für Arbeit Wesel – Familienkasse (C-611/10)

ir

Jaroslav Wawrzyniak

prieš

Agentur für Arbeit Mönchengladbach – Familienkasse (C-612/10)

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijų pirmininkai A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, J.-C. Bonichot, J. Malenovský, M. Safjan ir A. Prechal (pranešėjas), teisėjai G. Arestis, A. Borg Barthet, M. Ilešič, J.-J. Kasel ir D. Šváby,

generalinis advokatas J. Mazák,

posėdžio sekretorius K. Malacek, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2011 m. gruodžio 6 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- W. Hudzinski ir J. Wawrzyniak, atstovaujant *Rechtsanwalt* N. Lamprecht,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamoms T. Henze ir K. Petersen,
- Vengrijos vyriausybės, atstovaujamoms M. Fehér bei K. Szíjjártó ir K. Veres,

– Europos Komisijos, atstovaujamos V. Kreuschitz ir S. Grünheid,
susipažinęs su 2012 m. vasario 16 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,
priima šį

Sprendimas

1 Prašymai priimti prejudicinį sprendimą susiję su 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje (OL L 149, p. 2; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 35), iš dalies pakeisto ir atnaujinto 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 118/97 (OL L 28, 1997, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 3 t., p. 3), iš dalies pakeistu 2005 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 647/2005 (OL L 117, p. 1, toliau – Reglamentas Nr. 1408/71), 14 straipsnio 1 dalies a punkto ir 14a straipsnio 1 dalies a punkto aiškinimu.

2 Šie prašymai buvo pateikti nagrinėjant ginčą tarp M. Hudzinski ir *Agentur für Arbeit Wesel – Familienkasse* (Vokietijos darbo birža, šeimos išmokų kasa) ir tarp M. Wawrzyniak ir *Agentur für Arbeit Mönchengladbach – Familienkasse* (Menchengladbacho darbo birža, šeimos išmokų kasa) dėl atsisakymo Vokietijoje suteikti vaiko išmokų.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Reglamento Nr. 1408/71 pirmoje ir penktoje konstatuojamosiose dalyse numatyta:

„kadangi nacionalinių socialinės apsaugos teisės aktų nuostatų koordinavimas priklauso darbuotojų, kurie yra valstybių narių piliečiai, persikėlimo laisvės pagrindiniams principams ir turėtų padėti kelti jų gyvenimo lygį bei užimtumo sąlygas;

<...>

kadangi tokiu derinimu būtina Bendrijoje garantuoti vienodą požiūrą pagal skirtingus nacionalinės teisės aktus darbuotojams, gyvenantiems valstybėse narėse ir jų išlaikytiniais bei maitintojo netekusiems asmenims, kurie buvo jų išlaikomi.“

4 Šio reglamento aštuntoje–dešimtoje konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„kadangi pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir savarankiškai dirbantiems asmenims, judantiems Bendrijoje, turėtų būti taikoma tik vienos valstybės narės socialinės apsaugos sistema, kad taikant nacionalinės teisės aktus būtų išvengta sutapimų ir dėl to susiklostančių sudėtingų situacijų;

kadangi atvejais, kai asmeniui tuo pačiu metu taikomi dviejų valstybių narių teisės aktai, kaip išimtis iš bendros taisyklės, turi būti kuo retesni;

kadangi, siekiant garantuoti visų valstybės narės teritorijoje dirbančių darbuotojų vienodą vertinimą, reikia nustatyti, kad pagal bendrą taisyklę jiems taikomi teisės aktai tos valstybės narės, kurios teritorijoje atitinkamas pagal darbo sutartį dirbantis asmuo ar savarankiškai dirbantis asmuo dirba.“

5 Reglamento Nr. 1408/71 13 straipsnyje „Bendrosios taisyklės“ nustatyta:

„1. Laikantis 14c ir 14f straipsnių, asmenims, kuriems taikomas šis reglamentas, taikomi tik vienos valstybės narės teisės aktai. Tokie teisės aktai nustatomi remiantis šios antraštinės dalies nuostatomis.

2. Laikantis 14–17 straipsnių:

a) vienos valstybės narės teritorijoje pagal darbo sutartį dirbančiam asmeniui taikomi tos valstybės teisės aktai, net jeigu jis gyvena kitos valstybės narės teritorijoje arba žmonas, kurioje jis dirba, buvęs juridškai registruota ar veiklos vieta arba į nusamdęs asmuo yra kitos valstybės narės teritorijoje;

<...>“

6 Reglamento 14 straipsnyje „Specialios taisyklės, taikomos pagal darbo sutartį mokamą darbą dirbantiems asmenims, išskyrus įreivius“ numatyta:

„13 straipsnio 2 dalies a punkte tvirtinta taisyklė taikoma laikantis šių išimčių ir sąlygų:

1) a) Darbuotojui, kuris paprastai dirba valstybės narės teritorijoje esančioje zonoje ir kurį ji išsiunčia į kitos valstybės narės teritoriją dirbti tos zonos naudai, toliau taikomi pirmosios valstybės narės teisės aktai, su sąlyga, kad numatyta darbo trukmė neviršija dvylika mėnesių ir jis nesiunčiamas pakeisti kito darbuotojo, kurio komandiruotės laikas baigėsi;

<...>“

7 Reglamento Nr. 1408/71 14a straipsnyje „Specialios taisyklės, taikomos savarankiškai dirbantiems asmenims, išskyrus įrą laivų gulėnarius“ numatyta:

„13 straipsnio 2 dalies b punktas taikomas laikantis šių išimčių ir sąlygų:

1) a) Vienos valstybės narės teritorijoje savarankiškai dirbančiam asmeniui, kuris atlieka darbus ir kitos valstybės narės teritorijoje, toliau galioja pirmosios valstybės narės teisės aktai, su sąlyga, kad numatyta darbo trukmė neviršija 12 mėnesių;

<...>“

8 Reglamento Nr. 1408/71 III antraštinės dalies 7 skyriuje esančiame 73 straipsnyje „Pagal darbo sutartį dirbantis asmuo arba savarankiškai dirbantis asmuo, kurio šeimos nariai gyvena valstybėje narėje, kitoje nei kompetentinga valstybė“ nurodyta:

„Pagal darbo sutartį dirbantis asmuo arba savarankiškai dirbantis asmuo, kuriam taikomi valstybės narės teisės aktai, už savo šeimos narius, gyvenančius kitos valstybės narės teritorijoje, turi teisę gauti išmokas šeimai, mokamas pagal pirmosios valstybės narės teisės aktų nuostatas, tartum jie gyventų toje valstybėje, laikantis VI priedo nuostatų.“

9 Minėtame Reglamento Nr. 1408/71 7 skyriuje esančiame 76 straipsnyje „Taisyklės ar prioritetai, kai teisę gauti išmokas šeimai pagal kompetentingos valstybės narės aktus sutampa su teise gauti išmokas šeimai pagal valstybės narės, kurios teritorijoje šeimos nariai gyvena, teisės aktus“ numatyta:

„1. Jeigu būtų patį laikotarpį tam pačiam šeimos nariui ir darbinei veiklai būtų yra mokamos išmokos šeimai pagal tos valstybės narės, kurios teritorijoje šeimos nariai gyvena, teisės aktus, teisę gauti

išmokas šeimai, mokamas pagal kitos valstybės narės teisės aktus, jei tai numatyta pagal 73 ar 74 straipsnius, sumažinama tokiu dydžiu, kuris mokamas pagal pirmosios valstybės narės teisės aktus.

2. Jeigu valstybės narėse, kurių teritorijoje šeimos nariai gyvena, išmokų skirti neprašoma, kitos valstybės narės kompetentinga įstaiga gali taikyti 1 dalies nuostatas, tartum išmokas būtų paskyrusi pirmoji valstybė narė.“

10 1972 m. kovo 21 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 574/72, nustatančio Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, įgyvendinimo tvarką, iš dalies pakeisto ir atnaujinto Reglamentu Nr. 118/97, iš dalies pakeistu Reglamentu Nr. 647/2005 (toliau – Reglamentas Nr. 574/72), 10 straipsnyje „Taisyklės, taikomos tuo atveju, kai sutampa pagal darbo sutartį dirbančių asmenų arba savarankiškai dirbančių asmenų teisės gauti pašalpas šeimai“ numatyta:

„1. a) Teisė gauti išmokas ar pašalpas šeimai, priklausančias pagal vienos valstybės narės teisės aktus, pagal kuriuos teisės į tas išmokas ar pašalpas įgyjamas nepriklausomai nuo draudimo, darbo pagal darbo sutartį arba savarankiško darbo sąlygų, sustabdoma, kai tuo pačiu laikotarpiu ir tam pačiam šeimos nariui išmokos yra mokėtinos tik pagal kitos valstybės narės nacionalinės teisės aktus arba laikantis reglamento 73, 74, 77 ar 78 straipsnių nuostatų, bendra ši išmokų dydžio suma.

b) Tačiau, jeigu profesinę veiklą vykdoma pirmosios valstybės narės teritorijoje:

i) teisė gauti išmokas, priklausančias tik pagal kitos valstybės narės nacionalinės teisės aktus arba pagal reglamento 73 ar 74 straipsnį asmeniui, turinčiam teisę gauti išmokas šeimai dydžio suma, arba asmeniui, kuriam jos turi būti mokamos tik pagal kitos valstybės narės nacionalinės teisės aktus arba pagal šiuos straipsnius mokamas išmokas šeimai, apribojama bendra išmokų šeimai dydžio suma, numatyta valstybės narės, kurios teritorijoje šeimos narys gyvena, teisės aktu. Valstybės narės, kurios teritorijoje šeimos narys gyvena, mokamą išmoką išlaidas padengia ta valstybė narė;

<...>“

Vokietijos teisė

11 Pajamų mokesčio įstatymo (*Einkommensteuergesetz*, toliau – *EStG*) 62 straipsnio „Gavėjai“ 1 dalyje numatyta:

„Pagal šį įstatymą asmuo turi teisę gauti vaiko išmoką už 63 straipsnyje nurodytus vaikus:

- 1) jeigu jo nuolatinė arba įprasta gyvenamoji vieta yra nacionalinėje teritorijoje; arba
- 2) jeigu jo nuolatinė arba įprasta gyvenamoji vieta nėra nacionalinėje teritorijoje, tačiau jis yra:
 - a) neribotai pajamų mokesčiu apmokestinamas asmuo pagal 1 straipsnio 2 dalį; arba
 - b) laikomas neribotai pajamų mokesčiu apmokestinamu asmeniu pagal 1 straipsnio 3 dalį.“

12 *EStG* 65 straipsnio „Kitos išmokos už vaiką“ 1 dalyje nurodyta:

„1. Išmokos už vaiką nėra mokamos už tą vaiką, už kurį mokama viena iš toliau nurodytų išmokų arba kuri būtų mokama, jei būtų paduotas toks prašymas:

- 1) pašalpos, numatytos teisės aktuose dėl nelaimingų atsitikimų, arba finansinė parama, skiriama teisės aktais dėl pensijų draudimo;
- 2) išmokos už vaikus, skirtos užsienyje ir panašios – išmokas už vaiką arba – vieną iš 1 punkte minėtų išmokų;

<...>

2. Jei 1 dalies pirmo sakinio 1 punkte numatytu atveju kitą išmoką bruto suma mažesnė už vaiko išmoką pagal [EStG] 66 straipsnį, mokama skirtumo dydžio vaiko išmoka, jei skirtumas yra bent 5 eurai.“

13 EStG 66 straipsnyje tvirtintos teisės normos dėl vaiko išmokų dydžio ir jų mokėjimo tvarkos.

Pagrindinės bylos ir prejudiciniai klausimai

14 Lenkijos pilietis W. Hudzinski gyvena Lenkijoje ir joje savarankiškai dirba kaip kininkas. Jis yra apdraustas tos valstybės narės socialiniu draudimu.

15 Nuo 2007 m. rugpjūčio 20 d. iki gruodžio 7 d. jis dirbo kaip sezoninis darbuotojas sodininkystės mėnįje Vokietijoje. 2007 m. jo prašymu jis buvo laikomas neribotai pajamų mokesčiu Vokietijoje apmokestinamu asmeniu.

16 Už laikotarpį, kuriuo jis dirbo Vokietijoje, W. Hudzinski pagal EStG 62 ir paskesnius straipsnius pateikė prašymą dėl dviejų savo vaikų, kurie gyveno taip pat Lenkijoje, skirti jam 154 eurų dydžio per mėnesį vaiko išmokų už kiekvieną vaiką.

17 *Agentur für Arbeit Wesel – Familienkasse* atmetė šį prašymą ir skundą dėl sprendimo jį atmesti. Atmetus ieškinį, kuriuo buvo ginijamas sprendimas atmesti skundą, W. Hudzinski pateikė kasacinį skundą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme dėl pirmojoje instancijoje priimto sprendimo.

18 J. Wawrzyniak yra Lenkijos pilietis, kartu su žmona ir judvieju bendra dukterimi gyvenantis Lenkijoje, kur yra draudžiamas socialiniu draudimu.

19 Nuo 2006 m. vasario iki tų pačių metų gruodžio mėnesio J. Wawrzyniak dirbo Vokietijoje kaip komandiruotas darbuotojas. 2006 m. jis kartu su žmona Vokietijoje buvo apmokestinamas pajamų mokesčiu.

20 Už laikotarpį, kuriuo jis dirbo Vokietijoje, J. Wawrzyniak pagal EStG 62 ir paskesnius straipsnius pateikė prašymą skirti 154 eurų dydžio per mėnesį vaiko išmokų už dukterį. Jo sutuoktinė buvo draudžiama sveikatos draudimu tik Lenkijoje taip pat ir per šį laikotarpį. Šioje valstybėje už dukterį per šį laikotarpį ji gavo vaiko išmoką, kurios dydis buvo 48 PLN, t. y. apie 12 eurų per mėnesį.

21 *Agentur für Arbeit Mönchengladbach – Familienkasse* atmetė J. Wawrzyniak prašymą ir skundą, pateiktą dėl sprendimo jį atmesti. Atmetus ieškinį, kuriuo buvo ginijamas sprendimas atmesti skundą, J. Wawrzyniak pateikė kasacinį skundą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme dėl pirmojoje instancijoje priimto sprendimo.

22 Skunduose *Bundesfinanzhof* W. Hudzinski ir J. Wawrzyniak teigia, kad iš 2008 m. gegužės 20 d. Sprendimo *Bosmann* (C-352/06, Rink. p. I-3827) matyti, jog EStG 62 ir paskesni straipsniai

yra taikomi ir tada, kai pagal Reglamentą Nr. 1408/71 Vokietijos Federacinė Respublika nėra kompetentinga valstybė pagal jo 14a straipsnio 1 dalies a punktą W. Hudzinski atveju ir pagal šio reglamento 14 straipsnio 1 dalies a punktą J. Wawrzyniak atveju.

23 Be to, J. Wawrzyniak tvirtina, kad jo teisės vaiko išmokos Vokietijoje nepaneigia ir bendrai skaitomos *EStG* 65 straipsnio 1 dalies pirmo sakinio 2 punkto ir šio straipsnio 2 dalies nuostatos, nes jos prieštarauja Sąjungos teisei ir bet kuriuo atveju netaikomos Reglamento Nr. 1408/71 taikymo srityje.

24 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas visų pirma mano, kad minėtas Sprendimas *Bosmann* turi būti suprantamas taip, kad valstybė narė, net jei yra nekompetentinga pagal Reglamento Nr. 1408/71 13 ir paskesnius straipsnius, vis dėlto turi teisę skirti šeimos išmokas darbuotojui migrantui pagal savo nacionalinę teisę.

25 Tačiau, nacionalinio teismo nuomone, iš šio sprendimo matyti, kad tokia teisė turėtų egzistuoti tik tam tikrais atvejais.

26 Pirma, pagal Reglamento Nr. 1408/71 13 ir paskesnius straipsnius nekompetentinga valstybė narė ši teisė turi tik tada, kai, kaip ir byloje, kurioje priimtas minėtas Sprendimas *Bosmann*, šeimos išmokos ta valstybė turi suteikti, kad darbuotojas nepatirtų neigiamų teisinių pasekmių dėl to, kad įgyvendino savo teisę į laisvą judėjimą.

27 Tačiau pagrindinėse bylose situacija yra kitokia, nes W. Hudzinski ir J. Wawrzyniak nepatirtų neigiamų teisinių pasekmių dėl to, kad laikinai dirbo Vokietijoje.

28 Iš tikrųjų pagal Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 1 dalies a punktą ir 14a straipsnio 1 dalies a punktą jiems taikomi socialinės apsaugos teisės aktai liko nepakitę, todėl laikino darbo Vokietijoje laikotarpiu jiems ir toliau buvo taikoma Lenkijos teisė.

29 Taigi jie negalėjo prarasti teisės Vokietijos teiseje numatytas didesnes vaiko išmokas, nes jie niekada tokios teisės neturėjo.

30 Antra, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad pagrindinėse bylose nagrinėjamos situacijos skiriasi dar vienu svarbiu aspektu nuo situacijos byloje, kurioje priimtas minėtas Sprendimas *Bosmann*. Kitaip nei bylos *Bosmann* atveju, šiose pagrindinėse bylose Vokietijos Federacinė Respublika nėra vaikų gyvenamosios vietos valstybė narė. Dėl to kyla klausimas, ar tai yra dar viena sąlyga, ribojanti nekompetentingos valstybės narės teisę suteikti darbuotojui migrantui šeimos išmokas.

31 Trečia, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad taip pat kyla klausimas, ar ši teisė neturėtų būti apribota atvejais, kai teisė į panašias šeimos išmokas neegzistuoja pagal kompetentingos valstybės narės teisę, kaip buvo byloje, kurioje priimtas minėtas Sprendimas *Bosmann*, ir priešingai, nei yra šiose pagrindinėse bylose, kuriose darbuotojai naudojami tokiomis išmokomis kompetentingoje valstybėje narėje.

32 Be to, net jei, priešingai, nei mano prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, nekompetentinga valstybė narė turėtų teisę skirti šeimos išmokas atvejais, kaip nagrinėjamieji pagrindinėse bylose ir kurie iš esmės skiriasi nuo nagrinėjamojo byloje, kurioje priimtas minėtas Sprendimas *Bosmann*, kyla klausimas, ar Sąjungos teisė, ypač Sutarties nuostatos dėl laisvo darbuotojų judėjimo arba diskriminacijos draudimo principas, draudžia tokią iš *EStG* 65 straipsnio kylančią normą, pagal kurią vaiko išmokos skiriamos tik tada, kai suinteresuotasis asmuo kompetentingoje valstybėje narėje neturi teisės į panašias išmokas.

33 Galiausiai prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas pažymi, kad jei, priešingai, nei jis mano, ? pastar?j? klausim? b?t? atsakyta teigiamai, kilt? klausimas, kaip išspr?sti d?l to atsirandan?i? teisi? kumuliacij?.

34 Šiomis aplinkyb?mis *Bundesfinanzhof* nusprend? sustabdyti bylos nagrin?jim? byloje C-611/10 ir pateikti Teisingumo Teismui š? prejudicin? klausim?:

„Ar Reglamento Nr. 1408/71 14a straipsnio 1 dalies a punkt? reikia aiškinti taip, kad pagal j? nekompetentinga laikoma valstyb? nar? bet kuriuo atveju neturi teis?s pagal savo nacionalin? teis? skirti šeimos išmokas tik laikinai jos teritorijoje dirban?iam darbuotojui, kai nei jis pats, nei jo vaikai nuolat ar ?prastai negyvena nekompetentingoje valstyb?je?“

35 Byloje C-612/10 *Bundesfinanzhof* nusprend? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 1 dalies a punkt? reikia aiškinti taip, kad bet kuriuo atveju pagal ši? nuostat? nekompetentingai valstybei narei, ? kuri? darbuotojas išsi?stas dirbti ir kuri n?ra darbuotojo vaiko gyvenamosios vietos valstyb? nar?, draudžiama mok?ti komandiruotam darbuotojui šeimos išmokas, jei d?l išsiuntimo ? ši? valstyb? nar? darbuotojas nepatiria neigiam? teisini? pasekmi??

2. Jeigu ? pirm?j? klausim? b?t? atsakyta neigiamai, ar Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 1 dalies a punkt? reikia aiškinti taip, kad nekompetentinga valstyb? nar?, ? kuri? išsi?stas darbuotojas, bet kuriuo atveju gali mok?ti šeimos išmokas, tik jei nustatyta, jog kitoje valstyb?je nar?je asmuo neturi teis?s ? panašias šeimos išmokas?

3. Jei ir ? š? klausim? b?t? atsakyta neigiamai, ar <...> S?jungos teis?s nuostatomis prieštarauja nacionalin?s teis?s norma, kaip antai kylanti iš <...> *EStG* 65 straipsnio, pagal kuri? nesuteikiama teis? ? šeimos išmokas, jei panašios išmokos turi b?ti mokamos užsienyje arba tur?t? b?ti mokamos pateikus atitinkam? prašym??

4. Jei ? š? klausim? b?t? atsakyta teigiamai, kaip išspr?sti susidariusi? teisi?, turim? kompetentingoje valstyb?je nar?je, kuri yra vaik? gyvenamosios vietos valstyb?, ir turim? nekompetentingoje valstyb?je nar?je, kuri n?ra vaik? gyvenamosios vietos valstyb?, kumuliacij??“

36 2011 m. vasario 14 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi bylos C-611/10 ir C-612/10 buvo sujungtos, kad b?t? bendrai vykdomos rašytin? ir žodin? proceso dalys ir priimtas sprendimas.

D?l prejudicini? klausim?

D?l vienintelio klausimo byloje C-611/10 ir pirm?j? dviej? klausim? byloje C-612/10

37 Vieninteliu klausimu byloje C-611/10 ir dviem pirmaisiais klausimais byloje C-612/10, kuriuos reikia nagrin?ti kartu, prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s klausia, ar Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 1 dalies a punktas ir 14a straipsnio 1 dalies a punktas turi b?ti aiškinami taip, kad jais draudžiama valstybei narei, kuri pagal šias nuostatas n?ra laikoma kompetentinga valstybe nare, pagal savo nacionalin? teis? skirti vaiko išmokas darbuotojui migrantui, kuris laikinai dirba jos teritorijoje, tokiomis aplinkyb?mis, kaip antai nagrin?jamos pagrindin?se bylose, ?skaitant ir tuomet, kai konstatuojama, pirma, kad darbuotojas nepatyr? joki? neigiam? teisini? pasekmi? d?l to, kad ?gyvendino savo teis? ? laisv? jud?jim?, nes išsaugojo teis? ? tokio pat pob?džio šeimos išmokas kompetentingoje valstyb?je nar?je, ir, antra, kad nei darbuotojas, nei vaikas, už kur? prašoma išmokos, nuolat negyvena valstyb?s nar?s,

kurioje laikinai dirbama, teritorijoje.

38 Šiuo atžvilgiu reikia konstatuoti, kad, kaip teisingai pažymėjo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, ieškovų pagrindinėse bylose situacijai, kiek tai susiję su teisėmis? šeimos išmokas, taikoma teisė yra nustatoma atitinkamai Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 1 dalies a punktu ir 14a straipsnio 1 dalies a punktu.

39 Akivaizdu, kad pagal Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 1 dalies a punktą J. Wawrzyniak per trumpesnį nei dvylikos mėnesių laikotarpį, kuriuo jis buvo komandiruotas į Vokietiją, ir toliau buvo taikoma valstybės narės, kurios teritorijoje yra bendrovės, kur jis paprastai dirba, buveinė, t. y. Lenkijos, teisė.

40 Taip pat negignijama, kad pagal Reglamento Nr. 1408/71 14a straipsnio 1 dalies a punktą W. Hudzinski, kiek tai susiję su laikotarpiu, neviršijančiu dvyliką mėnesių, kuriuo jis vykdo profesinę veiklą Vokietijoje, ir toliau buvo taikoma valstybės narės, kurios teritorijoje jis paprastai užsiima savarankiška veikla, t. y. Lenkijos, teisė.

41 Reikia priminti, kad pagal nusistovėjusį teismo praktiką Reglamento Nr. 1408/71 II antraštinės dalies nuostatomis, apibrėžiančiomis Europos Sąjungoje judantiems darbuotojams taikytinus teisės aktus, siekiama visų pirma užtikrinti, kad suinteresuotiesiems asmenims būtų taikoma vienos valstybės narės socialinės apsaugos sistema, ir taip išvengti taikytinų nacionalinių teisės aktų kumuliacijos ir dėl to susiklostančių sudėtingų situacijų. Šis principas, be kita ko, nustatytas šio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje (žr., be kita ko, 2010 m. spalio 14 d. Sprendimo *Schwemmer*, C-16/09, Rink. p. I-9717, 40 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

42 Kadangi SESV 48 straipsnyje numatytas valstybių narių teisės aktų koordinavimas, o ne derinimas, ši nuostata neturi tokios materialioms ir procedūrinėms atskirų valstybių narių socialinės apsaugos sistemų skirtumams ir dėl to pagal jas apdraustų asmenų teisėmis, o kiekviena valstybė narė išlieka kompetentinga pagal Sąjungos teisę savo teisės aktuose nustatyti socialinės apsaugos sistemos išmokų skyrimo sąlygas (žr., be kita ko, 2011 m. birželio 30 d. Sprendimo *da Silva Martins*, C-388/09, Rink. p. I-5737, 71 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

43 Šiomis aplinkybėmis pirminė Sąjungos teisė negali garantuoti apdraustajam, kad jo persikėlimas į kitą valstybę narę išliks neutralus socialinės apsaugos atžvilgiu. Taigi situacija tokia, kai, pavyzdžiui, pagal Reglamento Nr. 1408/71 nuostatas taikomi nacionalinės teisės aktai, kurie mažiau palankūs socialinės apsaugos išmokų atžvilgiu, iš principo gali atitikti Sąjungos pirminės teisės reikalavimus laisvo asmenų judėjimo srityje (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *da Silva Martins* 72 punktą).

44 Iš šio principo matyti, kad ieškovai pagrindinėse bylose, kurie persikėlė iš vienos valstybės narės į kitą, šiuo atveju į Vokietiją, dirbti, iš principo turi teisę tik į pirmosios valstybės narės teisę, kuri pagal Reglamentą Nr. 1408/71 yra vienintelė taikytina teisė, numatytas šeimos išmokas, net jei, kaip yra šiuo atveju, jos yra mažiau palankios, nei Vokietijos teisėje numatytos tokio paties pobūdžio išmokos.

45 Taigi, nors pagal Sąjungos teisę Vokietijos valdžios institucijos neprivalo skirti pagrindinėse bylose nagrinėjamų vaiko išmokų, vis dėlto kyla klausimas, ar Sąjungos teisė draudžia tokią galimybę, juo labiau kad, kaip matyti iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos, atrodo, jog pagal Vokietijos teisę ieškovai pagrindinėse bylose gali pasinaudoti šia išmoka vien dėl to, kad jie buvo neribotai apmokestinami pajamų mokesčiu arba laikomi tokiais, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

46 Kaip Teisingumo Teismas primin? min?to Sprendimo *Bosmann* 29 punkte, Reglamento Nr. 1408/71 nuostatos turi b?ti aiškinamos atsižvelgiant ? SESV 48 straipsn?, kuriuo siekiama palengvinti laisv? darbuotoj? jud?jim? ir kuris vis? pirma reiškia, kad darbuotojai migrantai neturi prarasti teisi? ? socialin?s apsaugos išmokas, ir j? sumos negali b?ti sumažintos d?l to, kad pasinaudojo Sutartimi jiems suteikta teise laisvai jud?ti.

47 To sprendimo 30 punkte Teisingumo Teismas taip pat pažym?jo, jog Reglamento Nr. 1408/71 pirmoje konstatuojamojoje dalyje numatyta, kad šiuo reglamentu užtikrinamas nacionalin?s teis?s akt? socialin?s apsaugos srityje nuostat? koordinavimas patenka ? laisvo asmen? jud?jimo srit? ir turi pad?ti kelti j? gyvenimo lyg? bei gerinti užimtumo s?lygas.

48 Atsižvelg?s ? tai, min?to Sprendimo *Bosmann* 31 punkte Teisingumo Teismas nusprend?, kad tokiomis aplinkyb?mis, kokios susiklost? byloje, kurioje priimtas šis sprendimas, iš gyvenamosios vietos valstyb?s nar?s neturi b?ti atimta teis? skirti šeimos išmokas jos teritorijoje gyvenantiems asmenims. Nors pagal Reglamento Nr. 1408/71 13 straipsnio 2 dalies a punkt? pagal darbo sutart? dirban?iam asmeniui taikomi teis?s aktai tos valstyb?s, kurioje jis dirba, net jeigu gyvena kitos valstyb?s nar?s teritorijoje, vis d?lto šiuo reglamentu nesiekama sudaryti kli??i? gyvenamosios vietos valstybei narei pagal savo teis?s aktus skirti tokiam asmeniui šeimos išmokas.

49 To sprendimo 32 punkte Teisingumo Teismas prid?r?, kad šio sprendimo 41 punkte primintas pagal Reglamento Nr. 1408/71 II antraštin?s dalies nuostatas nustatytos teis?s išimtinio taikymo principas negali b?ti draudimo valstybei narei, kuri n?ra kompetentinga valstyb? ir kuri teisei ? šeimos išmok? netaiko darbo ar draudimo s?lyg?, skirti ši? išmok? jos teritorijoje gyvenan?iam darbuotojui pagrindas, kai tokia išmokos skyrimo galimyb? tiesiogiai numatyta jos teis?s aktuose.

50 Nagrin?jamosiose bylose prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas klausia Teisingumo Teismo, ar tokiomis aplinkyb?mis, kaip antai susiklos?iusiomis byloje, kurioje priimtas min?tas Sprendimas *Bosmann*, valstybei narei, kuri n?ra kompetentinga pagal Reglamento Nr. 1408/71 II antraštin?s dalies nuostatas, pripažinta galimyb? skirti šeimos išmok? jos teritorijoje gyvenan?iam asmeniui turi taip pat egzistuoti tokiose situacijose, kaip antai nagrin?jamos pagrindin?se bylose, nepaisant to, kad jos daugeliu atžvilgi? skiriasi nuo situacijos, nagrin?tos pagrindin?je byloje, kurioje priimtas min?tas Sprendimas *Bosmann*.

51 Pirma, kalbant apie aplinkyb?s, kad ieškovai pagrindin?se bylose neprarado teisi? ? socialin?s apsaugos išmokas ir j? sumos nebuvo sumažintos d?l to, kad jie pasinaudojo teise laisvai jud?ti, nes išsaugojo teis? ? šeimos išmokas kompetentingoje valstyb?je nar?je, reikšmingum?, pažym?tina, kad vien šios aplinkyb?s nepakanka norint teigti, kad nekompetentinga valstyb? nar? neturi galimyb?s skirti toki? išmok?.

52 Iš tikr?j?, nors min?to Sprendimo *Bosmann* 29 punkte Teisingumo Teismas pažym?jo, kad darbuotojai migrantai neturi prarasti teisi? ? socialin?s apsaugos išmokas ir j? sumos negali b?ti sumažintos d?l to, kad jie pasinaudojo Sutartimi suteikta teise laisvai jud?ti, šis teiginys yra aiškiai suformuluotas kaip SESV 48 straipsnio ir jo tikslo galimo poveikio Reglamento Nr. 1408/71 aiškinimui pavyzdys.

53 Be to, šis teiginys, kuris turi b?ti suprantamas atsižvelgiant ? pagrindin?s bylos, d?l kurios buvo priimtas min?tas sprendimas, specif?, yra antraeilis principo, priminto tame pa?iame to sprendimo punkte ir ?tvirtinto nusistov?jusioje teismo praktikoje, jog Reglamento Nr. 1408/71 nuostatos turi b?ti aiškinamos atsižvelgiant ? šio SESV 48 straipsnio tiksl? prisid?ti prie kuo didesn?s darbuotoj? migrant? jud?jimo laisv?s užtikrinimo (žr., be kita ko, min?to Sprendimo *da Silva Martins*

70 punkt? ir jame nurodyt? teismo praktik?), atžvilgiu.

54 Šiuo klausimu taip pat reikia priminti, jog iš Reglamento Nr. 1408/71 pirmos konstatuojamosios dalies matyti, kad juo siekiama prisid?ti prie darbuotoj? migrant? gyvenimo lygio k?limo ir užimtumo s?lyg? gerinimo.

55 Atsižvelgdamas ? tai Teisingumo Teismas nusprend?, kad jeigu Reglamentas Nr. 1408/71 b?t? aiškinamas kaip draudžiantis valstybei narei suteikti dirbantiems asmenims arba j? šeimos nariams platesn? socialin? apsaug?, nei išplaukia iš šio reglamento, b?t? vienu metu pažeisti ir Reglamento Nr. 1408/71 tikslas, ir EB 48 straipsnio paskirtis bei ribos (2009 m. liepos 16 d. Sprendimo *von Chamier-Glisczynski*, C-208/07, Rink. p. I-6095, 56 punktas).

56 S?jungos teis?s aktai, susij? su nacionalini? socialin?s apsaugos teis?s akt? derinimu, atsižvelgiant ? tokio derinimo tikslus, išskyrus tiems tikslams neprieštaraujan?ias akivaizdžias išimtis, netur?t? b?ti taikomi taip, kad atimt? iš darbuotojo migranto ar jo ?p?dini? teis? gauti išmokas, nustatytas vienos valstyb?s nar?s teis?s aktuose (žr., be kita ko, min?to Sprendimo *da Silva Martins* 75 punkt?).

57 Atsižvelgiant ? tai, reikia konstatuoti, kad Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 1 dalies a punkto ir 14a straipsnio 1 dalies a punkto aiškinimas, leidžiantis valstybei narei skirti šeimos išmokas esant tokiai situacijai, kaip antai pagrindin?se bylose, kai darbuotojas migrantas neprarado teis?s ? socialin?s apsaugos išmokas ir j? sumos nebuvo sumažintos d?l to, kad jis pasinaudojo teise laisvai jud?ti, nes išsaugojo teis? ? tokio pat pob?džio šeimos išmokas kompetentingoje valstyb?je nar?je, netur?t? b?ti atmestas, nes suteikdamas darbuotojams migrantams platesn? socialin? apsaug?, nei numatoma pagal š? reglament?, jis prisideda prie darbuotoj? migrant? gyvenimo lygio k?limo bei užimtumo s?lyg? gerinimo ir padeda siekti ši? nuostat? tikslo palengvinti laisv? darbuotoj? jud?jim?.

58 Antra, kalbant apie min?tame Sprendime *Bosmann* esan?ias nuorodas ? darbuotojo migranto gyvenam?j? viet? nekompetentingos valstyb?s nar?s, kurios šeimos išmok? prašoma, teritorijoje, pažym?tina, kad jas paaiškina aplinkyb?, jog byloje, kurioje buvo priimtas šis sprendimas, ieškov? pagrindin?je byloje pagal *EStG* 62 straipsnio 1 dal? tur?jo teis? ? ši? išmok? vien d?l to, kad gyveno toje valstyb?je, ir pagal ši? nuostat? teis? ? išmokas nepriklaus? nuo to, ar asmuo dirba arba yra apdraustas.

59 Taigi, šios nuorodos yra nuorodos ? teis?s gauti nagrin?jamas šeimos išmokas pagrind? pagal atitinkamos valstyb?s nar?s nacionalin? teis? ir ypa? ? joje nurodyt? s?sajos veiksn?, susijus? su gyvenam?ja vieta.

60 Vis d?lto *EStG* 62 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad teis? ? vaiko išmok? taip pat turi asmuo, kuris, nors ir netur?jo nuolatin?s ar ?prastos gyvenamosios vietos nacionalin?je teritorijoje, buvo neribotai pajam? mokes?iu apmokestinamas asmuo arba tokiu laikomas.

61 B?tent šis antrasis s?sajos veiksnys yra svarbus šiose pagrindin?se bylose.

62 Tiek, kiek pagal nacionalin? teis? *EStG* 62 straipsnio 1 dalyje ?tvirtinti du s?sajos veiksniai pagrindžia teis? ? vaiko išmokas, o tai turi išsiaiškinti prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas, min?tame Sprendime *Bosmann* esanti nuoroda ? s?sajos veiksn?, susijus? su darbuotojo migranto gyvenam?ja vieta, negali reikšti, kad valstyb? nar?, kuri pagal Reglamento Nr. 1408/71 II antraštin?s dalies nuostatas n?ra kompetentinga, šeimos išmok? gali skirti, tik jei šios teis?s prašoma remiantis šiuo s?sajos veiksnium, ir kad, priešingai, ši galimyb? neegzistuoja, kai taikomas alternatyvus s?sajos veiksnys.

63 Tokiu atveju prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas taip pat klausia d?l aplinkyb?s, jog pagrindin?s bylos situacijoje, kitaip nei byloje, kurioje priimtas min?tas Sprendimas *Bosmann*, nagrin?toje situacijoje, vaikas negyvena nekompetentingos valstyb?s nar?s, kurioje prašoma išmokos už j?, teritorijoje, reikšmingumo.

64 Šiuo atžvilgiu reikia konstatuoti, kad min?tame Sprendime *Bosmann* gr?sdamas išvad?, jog nekompetentinga valstyb? nar? turi galimyb? skirti šeimos išmokas, Teisingumo Teismas nemini, kad esant tokiai situacijai turi egzistuoti šis s?sajos su tos valstyb?s nar?s teritorija elementas.

65 Galiausiai reikia konstatuoti, kad esant situacijai, kaip antai nagrin?jama byloje, kurioje priimtas min?tas Sprendimas *Bosmann*, darbuotojo migranto gyvenamoji vieta ir vaiko gyvenamoji vieta nekompetentingos valstyb?s nar?s teritorijoje buvo konkret?s ir labai glaud?s s?sajos elementai, ypa? atsižvelgiant ? nagrin?t? išmok? pob?d?.

66 Pagrindin?se bylose nagrin?jam? situacij? s?saj? su nekompetentingos valstyb?s nar?s, kurios šeimos išmok? prašoma, teritorija sudaro neribotas pajam?, gaunam? iš toje valstyb?je nar?je dirbamo laikino darbo, apmokestinimas. Tokia s?saja grindžiama konkre?iu kriterijumi ir gali b?ti laikoma pakankamai glaudžia, atsižvelgiant taip pat ? tai, kad prašoma šeimos išmoka yra finansuojama pajamomis iš mokes?i?.

67 Tokiomis aplinkyb?mis neatrodo, kad esant pagrindin?se bylose nagrin?jamoms situacijoms šios išmokos, kuriai netaikomos s?lygos dirbti ar draustis, skyrimas gal?t? neproporcingai paveikti Reglamento Nr. 1408/71 koordinavimo taisykli? taikymo numatomum? ir veiksmingum? – reikalavimus, susijusius su teisiniu saugumu, kurie taip pat gina darbuotoj? migrant? interesus ir prie kuri?, beje, priskirtinas šio sprendimo 41 punkte primintas principas, jog iš principo taikoma tik valstyb?s nar?s, kuri remiantis šiomis nuostatomis laikoma kompetentinga valstybe, teis?.

68 Atsižvelgiant ? tai, kas pasakyta, ? vienintel? klausim? byloje C-611/10 ir ? du pirmuosius klausimus byloje C-612/10 reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 1 dalies a punktas ir 14a straipsnio 1 dalies a punktas turi b?ti aiškinami taip, kad jais nedraudžiama valstybei narei, kuri pagal šias nuostatas n?ra laikoma kompetentinga valstybe nare, pagal savo nacionalin? teis? skirti vaiko išmokas darbuotojui migrantui, kuris laikinai dirba jos teritorijoje, tokiomis aplinkyb?mis, kaip antai nagrin?jamos pagrindin?se bylose, ?skaitant ir tuomet, kai konstatuojama, pirma, kad darbuotojas nepatyr? joki? neigiam? teisini? pasekmi? d?l to, kad ?gyvendino savo teis? ? laisv? jud?jim?, nes išsaugojo teis? ? tokio pat pob?džio šeimos išmokas kompetentingoje valstyb?je nar?je, ir, antra, kad nei darbuotojas, nei vaikas, už kur? prašoma išmokos, nuolat negyvena valstyb?s nar?s, kurioje atliekamas laikinas darbas, teritorijoje.

D?l tre?iojo ir ketvirtjo klausimo byloje C-612/10

69 Tre?iuoju ir ketvirtuoju klausimu byloje C-612/10, kuriuos reikia nagrin?ti kartu, prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s klausia, ar S?jungos teis?, ypa? Reglamento Nr. 1408/71 76 straipsnyje ir Reglamento Nr. 574/72 10 straipsnyje ?tvirtintos kumuliacij? draudžian?ios normos, Sutarties nuostatos d?l laisvo darbuotoj? jud?jimo ir diskriminacijos draudimo principas, turi b?ti aiškinami taip, kad esant tokiai situacijai, kaip antai pagrindin?je byloje, jie draudžia taikyti nacionalin?s teis?s norm?, kylan?i? iš *EStG* 65 straipsnio, pagal kuri? teis? ? vaiko išmok? nesuteikiama, jei panaši išmoka turi b?ti mokama kitoje valstyb?je arba ji b?t? mokama, jei b?t? paduotas atitinkamas prašymas.

70 Kadangi išnagrin?jus du pirmuosius klausimus byloje C-612/10 matyti, kad Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 1 dalies a punktas turi b?ti aiškinamas taip, kad esant situacijai, kaip antai susiklos?iusi pagrindin?je byloje, Vokietijos Federacin? Respublika, kuri pagal ši? nuostat? n?ra

kompetentinga, pagal savo nacionalinę teisę jos teritorijoje laikinai dirbančiam komandiruotam darbuotojui gali, bet neprivalo, skirti vaiko išmokas, ši valstybė iš principo taip pat turi turėti teisę nuspręsti, kaip pažymėjimo prašymą priimti prejudicinę sprendimą pateikęs teismas, kiek ji atsižvelgs į aplinkybes, jog pagal šią nuostatą kompetentinga laikomoje valstybėje narėje, šiuo atveju Lenkijos Respublikoje, egzistuoja teisė į panašią išmoką.

71 Vis dėlto, jeigu esant situacijai, kaip antai susiklosčiusi pagrindinėje byloje, nekompetentingos valstybės narės teisėje numatoma teisė į šeimos išmoką, kuria darbuotojui migrantui suteikiama papildoma socialinė apsauga dėl to, kad jis joje buvo neribotai apmokestinamas pajamų mokesčiu arba buvo tokiu laikomas laikotarpiu, kuriuo joje dirbo, galimos jos teisėje įtvirtintos kumuliacijos draudžiančios normos, kaip antai kylančios iš *EStG* 65 straipsnio, negali būti taikomos, jei yra konstatuojama, kad toks taikymas prieštarauja Sąjungos teisei.

72 Minėtame Sprendime *Schwemmer*, kuriuo remiasi ieškovai pagrindinėse bylose, Teisingumo Teismas nusprendė, kad pagrindinėje byloje nagrinėtoje situacijoje Reglamento Nr. 574/72 10 straipsnyje įtvirtinta kumuliacijos draudžianti norma turi būti aiškinama taip, kad taikant *EStG* 65 straipsnio 1 dalį teisė į pagal Vokietijos teisę priklausančią vaiko išmoką negali būti iš dalies suspenduota tokio dydžio suma, kuri buvo galima gauti Šveicarijoje.

73 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamai situacijai netaikoma ši kumuliacijos draudžianti norma ar Reglamento Nr. 1408/71 76 straipsnyje numatyta norma, nes ji nesusijusi su vaiko gyvenamosios vietos valstybės narės teisėje numatytą teisių ir teisių, kylančių iš valstybės narės, kurioje dirbama ir kuri pagal šį reglamentą laikoma kompetentinga valstybe, kumuliacija (šiuo klausimu žr. minėtą sprendimą *Bosmann* 24 punktą bei *Schwemmer* 43 ir 51 punktus).

74 Pagrindinėje byloje Lenkijos Respublika yra vaiko gyvenamosios vietos valstybės narė ir komandiruoto darbuotojo darbo vietos valstybės narė, kuri pagal Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 1 dalies a punktą yra laikoma kompetentinga valstybe, t. y. valstybe nare, kurioje yra bendrovės, kur paprastai jis dirba, buveinė.

75 Vadinasi, Reglamento Nr. 1408/71 76 straipsnyje ir Reglamento Nr. 574/72 10 straipsnyje įtvirtintos kumuliacijos draudžiančios normos negali šiuo atveju neleisti nesuteikti teisės į vaiko išmoką taikant nacionalinę kumuliacijos draudžiančią normą, kaip antai kylančią iš *EStG* 65 straipsnio.

76 Vis dėlto tokios nacionalinės teisės kumuliacijos draudžiančios normos taikymas tokioje byloje, kaip antai pagrindinė, tiek, kiek jis, kaip matyti iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos, lemia ne išmokos sumos sumažinimą suma, lygia kitoje valstybėje gaunamai panašiai išmokai, bet visiškai jos nemokėjimą, gali būti nepalanki aplinkybė, faktiškai paveikianti kur kas daugiau darbuotojų migrantų nei sėslių darbuotojų, kurie visą laiką dirbo atitinkamoje valstybėje narėje, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinę sprendimą pateikęs teismas.

77 Tikėtina, kad būtų darbuotojai migrantai naudosis panašiomis išmokomis, kurių sumos, beje, labai skiriasi, kitoje valstybėje, ypač savo kilmės valstybėje narėje.

78 Tokia nepalanki aplinkybė atrodo juo labiau nepateisinama todėl, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama išmoka yra finansuojama iš mokesčių ir kad, remiantis atitinkama nacionaline teise, ieškovas pagrindinėje byloje turi teisę į šią išmoką dėl to, kad jis buvo Vokietijoje neribotai apmokestinamas pajamų mokesčiu.

79 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, jog Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad SESV 45 ir 48 straipsnių tikslas nebūtų pasiektas, jeigu naudodamiesi teise laisvai judėti darbuotojai prarastų

socialin?s apsaugos lengvatas, užtikrintas jiems vienos valstyb?s nar?s teis?s aktais (šiuo klausimu žr. min?to Sprendimo *da Silva Martins* 74 punkt? ir jame nurodyt? teismo praktik?).

80 Iš Teisingumo Teismo praktikos taip pat matyti, kad SESV 45–48 straipsniais, kaip ir jiems ?gyvendinti priimtu Reglamentu Nr. 1408/71, pirmiausia siekiama išvengti, kad su darbuotoju, kuris pasinaudojo laisvo jud?jimo teise, be objektyvios priežasties b?t? elgiamasi mažiau palankiai nei su darbuotoju, kuris vis? laik? dirbo vienoje valstyb?je nar?je (šiuo klausimu žr. min?to Sprendimo *da Silva Martins* 76 punkt? ir jame nurodyt? teismo praktik?).

81 Tod?l nors šio sprendimo 76 punkte min?t? nepalanki? aplinkyb? galima paaiškinti valstybi? nari? socialin?s apsaugos teis?s skirtumais, kurie toliau egzistuoja, nepaisant S?jungos teis?je numatyt? koordinavimo norm?, jis prieštarauja pirmin?s S?jungos teis?s laisvo darbuotoj? jud?jimo srityje reikalavimams (žr., be kita ko, pagal analogij? min?to Sprendimo *Silva Martins* 72 ir 73 punktus ir juose nurodyt? teismo praktik?).

82 Šios išvados negali paneigti Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 1 dalies a punkto tikslas, kuris pagal Teisingumo Teismo praktik? ir, kaip primin? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikt?s teismas, yra skatinti laisv? paslaug? teikim?, kad valstyb?je nar?je ?sisteigusi ?mon? neprival?t? šios valstyb?s nar?s socialinio draudimo sistemai priklausantiems darbuotojus apdrausti pagal kitos valstyb?s nar?s atitinkam? socialinio draudimo sistem?, jei darbuotojai išsiun?iami ten dirbti ribot? laik?, nes d?l to tokiai ?monei b?t? sunkiau ?gyvendinti ši? pagrindin? laisv? (šiuo klausimu žr., be kita ko, 2000 m. vasario 10 d. Sprendimo *FTS*, C-202/97, Rink. p. I-883, 28 ir 29 punktus).

83 Šiuo atžvilgiu reikia konstatuoti, kad atsisakymu leisti pasinaudoti vaiko išmoka, kur? lemia pagrindin?s bylos situacijoje nacionalin?s kumuliacij? draudžian?ios normos, kaip antai kylan?ios iš *ESStG* 65 straipsnio, taikymas, nesiekiamas išvengti administracini? išlaid? ir sunkum?, kuriuos kit? valstybi? nari? ?mon?ms, komandiruojan?ioms darbuotojus ? Vokietij?, gal?t? sukelti taikytinos nacionalin?s teis?s pakeitimas.

84 Akivaizdu, kad pagrindin?je byloje nagrin?jama išmoka yra teikiama nereikalaujant iš ?moni?, kuriose dirba tokie darbuotojai, prisid?ti prie ši? išmok? finansavimo ir atlikti šioje srityje kokius nors administracinius formalumus.

85 Tod?l ? tre?i?j? ir ketvirt?j? klausimus byloje C-612/10 reikia atsakyti, kad Sutarties nuostatos d?l laisvo darbuotoj? jud?jimo turi b?ti aiškinamos taip, kad esant tokiai, kaip antai pagrindin?s bylos, situacijai jos draudžia taikyti nacionalin?s teis?s norm?, kylan?i? iš *ESStG* 65 straipsnio, tiek kiek toks taikymas lemia ne išmokos sumažinim? suma, lygia kitoje valstyb?je gaunamai panašios išmokos sumai, o visišk? jos nemok?jim?.

D?l bylin?jimosi išlaid?

86 Kadangi šis procesas pagrindin?s bylos šalims yra vienas iš etap? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusio teismo nagrin?jamoje byloje, bylin?jimosi išlaid? klausim? turi spr?sti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastab? pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyr? min?tos šalys, n?ra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. **1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 d?l socialin?s apsaugos sistem? taikymo pagal darbo sutart? dirbantiems asmenims ir j? šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, iš dalies pakeisto ir atnaujinto 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 118/97, iš dalies pakeistu 2005 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 647/2005, 14 straipsnio 1 dalies a punktas ir 14a straipsnio 1 dalies a punktas turi b?ti aiškinami taip, kad jais nedraudžiama valstybei narei, kuri pagal**

šias nuostatas nėra laikoma kompetentinga valstybė, pagal savo nacionalinę teisę skirti vaiko išmokas darbuotojui migrantui, kuris laikinai dirba jos teritorijoje, tokiomis aplinkybėmis, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėse bylose, įskaitant ir tuomet, kai konstatuojama, pirma, kad darbuotojas nepatyrė jokių neigiamų teisinių pasekmių dėl to, kad įgyvendino savo teisę į laisvą judėjimą, nes išsaugojo teisę į tokio pat pobūdžio šeimos išmokas kompetentingoje valstybėje narėje, ir, antra, kad nei darbuotojas, nei vaikas, už kurį prašoma išmokos, nuolat negyvena valstybės narės, kurioje laikinai dirbama, teritorijoje.

2. ESV sutarties nuostatos dėl laisvo darbuotojų judėjimo turi būti aiškinamos taip, kad esant tokiai, kaip antai pagrindinės bylos, situacijai jos draudžia taikyti nacionalinės teisės normą, kylančią iš Pajamų mokesčio įstatymo (*Einkommensteuergesetz*) 65 straipsnio, tiek kiek toks taikymas lemia ne išmokos sumažinimą suma, lygia kitoje valstybėje gaunamai panašios išmokos sumai, o visiškai jos nemokėjimą.

Parašai.

* Proceso kalba: vokiečių.